

VRIENDENBRIEF 39

redactieadres:
Pompstraat 17
5481 BL Schijndel

jaargang 11
lente 2012

DE CONSERVATOR AAN HET WOORD

Het jaar 2012 is voor het Museum Jan Heestershuis goed begonnen. Na veel aandacht voor de tentoonstelling van Antoon van Domburg en een publicatie in het Museumkaartmagazine werd ons museum zeer druk bezocht. In januari hebben we ruim 1000 bezoekers ontvangen. En belangrijker dan aantallen: we kregen heel veel positieve reacties over de tentoonstelling, de sfeer in het woonhuis van Heesters en de prettige ontvangst in het museum.

▣ *Nieuwe exposities*

Ook zijn er in het nieuwe jaar alweer twee nieuwe tentoonstellingen geopend. De eerste: 'Thuis bij de kunstenaar. Op bezoek bij Jan Heesters en Dorus van Oorschot', met schilderijen, tekeningen en etsen uit de directe leefomgeving van de kunstenaars, zoals hun familie, hun woning en atelier. De tweede tentoonstelling 'Spiegelbeelden' werd zondag 18 maart geopend. Zeventien kunstenaars met een kunstwerk in de Schijndelse openbare ruimte tonen in de beeldentuin van het museum een ander werk. Aanleiding voor de tentoonstelling 'Spiegelbeelden' was de publicatie *Beeldspraak*, een boekje van de Gemeente Schijndel, de STER en de VVV over alle 101 beelden in de Schijndelse openbare ruimten. Hierin staan foto's en korte beschrijvingen van de beelden. Tekst en foto's zijn van Jo Santegoeds. Het boekje, inclusief plattegrond, is voor € 7,95 te koop in de Museumwinkel.

▣ *Museumweekend en workshops*

Tijdens het Museumweekend op 14 en 15 april organiseert het Museum om 14.00 en 15.30 uur een gratis rondleiding langs de tentoonstelling 'Thuis bij de kunstenaar'. Daarnaast demonstreert Lidwina Charpentier tijdens dit weekend het werken met vilt. Vilt is een proces waarbij er van losse woldraden met behulp van water, zeep en wrijving één geheel gemaakt wordt. In het Heestershuis toont Charpentier hoe met vilt een twee- of driedimensionaal werk kan worden gemaakt. Hierbij laat zij zich inspireren door de schilderijen van Jan Heesters en Dorus van Oorschot. Voor het ruimtelijk werk vormen de beelden van de tentoonstelling 'Spiegelbeelden' een inspiratiebron. Bezoekers kunnen zien hoe zij werkt of even aanschrijven om zelf te ervaren hoe het is om met vilt te werken.

Voor bezoekers die de smaak te pakken krijgen, geeft Lidwina Charpentier ook nog op 28 en 29 april workshops. Op 28 april wordt naar aanleiding van de schilderijen in het museum gewerkt in het platte vlak. Op 29 april vormt de tentoonstelling 'Spiegelbeelden' een inspiratiebron om te werken met een mal, zodat een ruimtelijke vorm ontstaat. De workshops zijn van 13.30 tot 16.30 uur en kosten €25,= inclusief entree museum, kopje koffie/thee en materialen. Graag tot ziens in het Museum Jan Heestershuis.

U bent van harte welkom tijdens het Museumweekend, de workshops of op een ander moment om de tentoonstellingen te bezoeken.

Corine Molenaar

EXPOSITIE: THUIS BIJ DE KUNSTENAAR

In de expositie “Thuis bij de kunstenaar” in het Jan Heestershuis hangen werken van Dorus van Oorschot en Jan Heesters, veelal ontstaan rond de woningen van beide schilders, gebroederlijk naast elkaar. Reden om hun creaties in het kort te vergelijken. Deze fraaie verzameling olieverven, aquarellen en tekeningen is voor het merendeel nooit eerder danwel lange tijd niet te zien geweest in het museum. Behalve uit eigen bezit is er ook geput uit collecties van een paar particulieren. De schilderijen geven een inkijkje in de woonsituatie van beide schilders en zeggen daardoor natuurlijk ook iets over hun manier van leven. Bij de opening van deze expositie op 12 februari jl. vertelden Jos de Regt en Anne van Dinther daar uitvoerig over.

▣ *In de tuin van Heesters*

De tuin, waarin Jan Heesters zijn leven lang potlood en penseel hanteerde, was vroeger veel groter dan de beeldentuin die zich nu achter het museum uitstrekt, zowel in de diepte als in de breedte. Dat de huidige Harrie Bolsiuslaan destijds ook eigendom van Heesters was, wordt getoond door een prachtig voorjaarsschilderij, voor het eerst te zien in het museum. Heesters tekende en schilderde op een mooie lentedag op de plaats van die straat zijn tuin en woning van opzij.

Een grote bloesemende boom trekt direct de aandacht,- de overvloed van tintelend witte en rode bloesem doet denken aan de vele bloesembomen die Van Gogh kort na zijn aankomst in Arles schilderde. Rechts op het doek een houten schuurtje, links de zijgevel van het woonhuis met uitbouw, vrijwel identiek aan de huidige situatie. Op de voorgrond zijn vrij vlak geschilderde groene gazons te zien. Dat rustige, egale van die gazons is typisch Heesters. Men zou het verstilde mystiek kunnen noemen, voortkomend uit het karakter van Heesters. Een recensent van zijn werk drukte het in 1958 als volgt uit: *“Daardoor schept Heesters iets in zijn werk, dat we zouden kunnen noemen: een verstilde reflex, een verstilde rust met een diepen ernst”*

Aan die vrij egale vlakken op zijn schilderijen is Heesters snel te herkennen. Er zijn ook kunstliefhebbers die van deze eenvoud gruwen,- dat mag uiteraard, maar ik denk dat ze Heesters dan toch tekort doen. In ieder geval is deze rust in zijn werk absoluut niet in navolging van de turbulente Vincent maar iets eigens van Heesters.

Dit doek met bloesem en woonhuis hangt naast het meer bekende werk met twee appelbomen, vol met overrijpe rode en gele vruchten. Swinkels nam het als een van de beste werken van Heesters op in zijn monografie (voor diegenen die een exemplaar rijk zijn: zie pagina 66). Het betreft Jonathan-appels (de rode) en Lombard-appels, vertelt ons Gijs van de Heuvel, die als tuinman van Heesters de boompjes destijds zelf nog geplant heeft. Met name dit schilderij was voor dr. Wilma van Giersbergen aanleiding om Heesters te betitelen als een

impressionistische schilder. Op basis van dit doek is dat te billijken. Zelf zou ik hem, zijn totale oeuvre overziend, liever een mystiek realist willen noemen, van tijd tot tijd beïnvloed door enkele kunststromingen.

▣ *Van Oorschot: een vlotte toets.*

Op de expositie is het geboortehuis van Dorus van Oorschot aan de Dungensteege te zien, een eenvoudige arbeiderswoning, die hij later uit zijn hoofd schilderde, toen deze allang afgebroken was. Zoals bij zijn meeste werk valt ook in dit geval onmiddellijk zijn vlotte, zwierige toets op. Bij Dorus is door die losse werkwijze altijd, althans zo voel ik het, sprake van een weldadige ‘Joie de peindre’, een schildervreugde die aanstekelijk op de toeschouwer van zijn impressionistische doeken werkt. De pure schoonheid van zijn werk doet je wat. Een schilderij dat die eigenschap bij uitstek heeft, is een vrij groot uitgebalanceerd doek met witte appelbloesem, waarin Van Oorschot al zijn kunnen laat zien. Het is prominent in het paviljoen als blikvanger opgehangen. Een ander bloemstillevens blijft boeien door de wisselende kleurnuances in de vele floxen, afkomstig uit zijn eigen tuin aan de Venushoek. Dorus herhaalt zich nergens op het doek- iets wat vele bloemstillevens van diverse schilders een saaie indruk geeft- nee, telkens weet Dorus door sprankelende kleurschakeringen de aandacht van de toeschouwer vast te houden.

Op een opvallend schilderij van extra groot formaat, toont Dorus een intiem boudoir. Deze ode aan de vrouw toont tal van damessnuisterijen. Als pikant detail schilderde hij twee rode pumps op de voorgrond. Een paar stillevens met vissen stammen uit de tijd dat Van Oorschot in Tilburg lessen nam bij Nico Molenkamp. Het zijn twee ‘zwarte schapen’ in vergelijking met zijn gangbare werk, die aantonen dat Dorus steeds naar verbetering van zijn kunst bleef streven. Zoals ook Anne van Dinther, dochter van Hans, de oud-beheerder van Atelier Van Oorschot, aangaf bij de opening van deze expositie, was het vermeende niet-kunnen van de kunstenaar de motor achter al zijn inspanningen, en was de wens om verder te komen de uitdaging om het gevecht met de verf aan te gaan. Het verlangen telkens weer iets nieuws te scheppen dreef Dorus onweerstaanbaar naar zijn ezel.

Als autodidact legde Van Oorschot lange tijd een nederige bescheidenheid aan de dag, hoewel hij veel werk aan particulieren kon verkopen. Pas toen op de Kunstbeurs in Rotterdam werk van hem getoond werd en hij in kunsthandel Beckers in Eindhoven een promotor en steeds grotere afnemer vond, kreeg hij de erkenning die hij verdiende. Zijn grote wens, een solo-expositie in een museum, ging pas enkele maanden na zijn dood in vervulling, toen Peter Thoben het museum Kempenland (inmiddels gesloten) in 1990 met zijn mooiste werken inrichtte en een bijbehorende monografie schreef.

❑ *Nog meer mooi werk*

Er valt veel te genieten bij deze nieuwe tentoonstelling. Zo is er een van de beste wevers van Heesters te zien, afkomstig uit particulier bezit. Na het overlijden van zus Marie in 1943 zocht en vond hij afleiding bij de wevers in Meerveldhoven. Op de voorgrond van een zeer charmant schilderijtje uit de jaren dertig is zus Marie met haar breiwerk in de tuin te zien en maken woonhuis en bloesemtakken het doekje af. Daarnaast is er een groot stillevens met zonnebloemen van Heesters te bewonderen, inclusief verwijzing naar Van Gogh.

In het atelier van Heesters is nu een andere setting gemaakt met de authentieke ezel van Dorus van Oorschot

met penselen, verf tubes en vloerkleed. U komt er ook werk tegen waarop zijn geliefde materiaal is uitgebeeld, zoals bijvoorbeeld 'kliederige' verfpotten. Aparte vermelding verdient een groot stadsgezicht in de winter, met daarnaast de tekst van een lovende bespreking van dit werk van Dorus door zijn leerling Frans Manders. Een doek met frisse viooltjes, eveneens van Dorus, mag u zeker niet missen.

U heeft al begrepen dat een bezoek aan deze expositie meer dan de moeite waard is en mijn wens is het dan ook dat u een uurtje 'domweg' gelukkig zult zijn in de Pompstraat.

Jan Geerts

IN MEMORIAM: FRANS VAN DE VEN

In de nacht van 19 januari j.l. is Frans van de Ven, Vriend van onze stichting en destijds bevriend met Jan Heesters, overleden op bijna tachtigjarige leeftijd. Wij hebben Frans leren kennen als een vriendelijke Brabander met een warm hart, niet alleen voor zijn familie en vrienden, maar ook voor de geschiedenis en de kunst.

Frans was een begeesterd historicus die als docent geschiedenis aan de RK. Lycea in 's-Hertogenbosch in de jaren vijftig nog even een collega van Jan Heesters is geweest. Later kocht hij als conservator van het prentenkabinet en bibliothecaris van het Brabants Genootschap diverse etsen en tekeningen van Heesters aan als deel van het Brabants erfgoed.

Frans van de Ven 1932 - 2012

Zelf was Frans ook een verwoed verzamelaar van kunst, vooral uit Brabant. Hij wist in de loop der jaren een prachtige collectie aan te leggen, waaruit het museum Jan Heestershuis diverse malen mocht putten ten behoeve van

exposities. Met alle wanden vol schilderijen maakte het huis van Frans en zijn vrouw Henny toch een zeer evenwichtige en harmonische indruk, een ware lust voor het oog.

Als historicus en kunstliefhebber heeft Frans van de Ven diverse artikelen en ook een aantal boeken op zijn naam staan. Bij gelegenheid van een aantal jubilea schreef hij ook over Jan Heesters. Onder de kop "Jan Heesters tachtig jaar" noteerde hij in het januari-nummer 1973 van Brabantia, het tijdschrift van het Brabants Genootschap, o.a.: "Onder zijn etsen nemen die betreffende het Brabantse landschap een eerste plaats in. De meeste werden vervaardigd in de periode 1928 tot 1935. Het prentenkabinet van de Genootschapsbibliotheek bezit 23 van zijn etsen. Zijn werken bezitten poëzie en intimiteit. Als verzamelaar legde Heesters een belangrijke collectie antieke voorwerpen aan. Nog steeds zijn zijn energie en inspiratie niet uitgeput."

Op verjaardagsfeesten van Jan en Maria Heesters werden Frans en Henny steevast uitgenodigd. Lange tijd hebben ze goede vriendschapsbanden met elkaar onderhouden. Na zijn pensionering schreef Frans een aantal boeken, waaronder de lijvige biografie "Anton Jurgens, Europees ondernemer, bouwer van een wereldconcern" uit 2006. In jaargang 4 nr.1 (maart 2005) van onze Vriendenbrief is een vraaggesprek met Frans opgenomen, waarin meer details te vinden zijn over zijn band met Heesters.

Met veel respect herdenken we deze actieve en kunstminnende vriend van Heesters en ons museum. We wensen Henny en de familie veel sterkte bij dit grote verlies.

Jan Geerts

UIT EIGEN BEZIT: WIJWATERVAATJES

❑ *Wijwatervaatjes*

Jan Heesters en zijn vrouw Maria waren diepgelovige, katholieke mensen. In het dagelijks leven werd er sober geleefd en goed op de centjes gelet, vooral door Maria.

Maar niet als het ging om het geestelijk leven, dat was blijkbaar een stuk belangrijker: door Jan en Maria Heesters werden flinke geldbedragen geschonken aan congregaties en kerken. In de nalatenschap van Jan

Heesters, nu in het bezit van het museum, zijn heiligenbeelden, kruisbeelden, rozenkransen en andere religieuze objecten goed vertegenwoordigd. Er zijn ook enkele wijwatervaatjes bewaard.

Nog niet zo heel lang geleden was er in het katholieke Brabant in ieder huis wel één te vinden. Soms zijn ze versierd met religieuze opschriften, met een Madonna met kind zoals op het wijwaterbakje in het Jan Heestershuis of met andere religieuze afbeeldingen. Heel geliefd waren ook wijwaterbakjes met de engelbewaarder erop of met het monogram IHS, het monogram van Jezus Christus. Ook hiervan had Jan Heesters een exemplaar. Het is niet bekend waar de letters IHS precies voor staan. Het zou de afkorting kunnen zijn van: Iesus hominum salvator (*Jezus de redder van de mensen*). Andere bronnen menen dat het staat voor: In hoc signo (*in dit teken zult gij overwinnen*) verwijzend naar de droom die de Romeinse keizer Constantijn de Grote had in 313 na Christus

geelkoperen wijwatersbakje 15 x 10cm

Hij maakte na zijn overwinning, zoals beloofd aan God, een einde aan de christenvervolgingen in zijn rijk. De wijwatervaatjes in het Museum Jan Heestershuis zijn ongeveer 15 centimeter groot en vervaardigd van koper en messing.

❑ **Wijwaterkruisjes**

Een wijwatervat of aspersorium is een kom, gevuld met wijwater. Wijwaterbekkens, vaak van natuursteen en mooi versierd, zijn al te vinden in kerken die dateren van enkele eeuwen na Christus. Meestal zijn ze geplaatst naast de deur bij de ingang van de kerk, zodat gelovigen meteen hun rechterhand nat kunnen maken en een kruisteken slaan, als symbool voor uiterlijke reiniging. Er zijn ook uitvoeringen voor huiselijk gebruik, meestal naast de deur van een kamer zodat bij het binnenkomen het wijwaterkruisje gemaakt kon worden. Soms werden de wijwatervaatjes, gevuld met wijwater en met een palmtakje erachter, boven het bed gehangen.

❑ **Wijwater**

Wijwater of heilig water is water dat door een priester gewijd is. In de Paaswake wordt gewoon water, met een beetje zout om het langer goed te houden, gewijd. In de katholieke kerk wordt wijwater gebruikt bij verschillende religieuze handelingen. Het wordt gerekend tot de sacramentalia: zegeningen en handelingen binnen de kerk om het leven te heiligen. Wijwater mag niet zomaar in de gootsteen worden weggespoeld, maar mag wel worden opgedronken of aan planten worden geschonken.

❑ **Latijnse mis**

Het belangrijkste gebruik van wijwater is bij de doop. De dopeling wordt dan met wijwater overgoten. In de Paasnacht worden de gelovigen besprenkeld met een kwast met wijwater: als een herinnering aan en een hernieuwing van de eerder ontvangen doop en om barmhartigheid en reiniging van God af te smeken. Na de invoering van de nieuwe liturgie in 1969 verdween deze plechtigheid op de meeste plaatsen. In de Mis volgens de Tridentijnse Ritus-de oude Latijnse mis- is de plechtigheid bewaard. De Tridentijnse liturgie legt sterk de nadruk op het misoffer: brood en wijn veranderen in het lichaam en bloed van Christus. De pausen waren erg voor de Tridentijnse liturgie maar protestanten als Calvijn, Luther en de Heidelbergsche Catechismus spraken van 'afgoderij'. De Tridentijnse Mis werd als het symbool gezien voor de trouw van de katholieken aan de paus, daarom werd de Tridentijnse Mis al gauw de 'Paepsche Misse' genoemd.

Ook nu nog wordt wijwater gebruikt om allerlei zaken aan God te wijden, of om ze zo tegen kwaad en onheil te beschermen. Zo worden bijvoorbeeld een woning, een auto, een gebouw of een overledene soms nog besprenkeld met de wijwaterkwast. In november 2011 werd nog door de deken van de Sint Nicolaaskerk de boorkop gezegend die wordt gebruikt voor de Noord-Zuidlijn in Amsterdam. Het gebruik gaat terug tot Romeinse offerriten; hier werd ook al gewijd water gesprenkeld en als wijwaterkwast fungeerde in die tijd een lauriertak.

❑ **Palmpasen**

In de Orthodoxe kerk is Palmzondag een van de twaalf hoogfeesten van het liturgisch jaar. In de protestantse traditie leggen veel mensen op die dag openbare belijdenis van het geloof af. Zowel in katholieke als in protestantse kerken komen kinderen na de kindernevendienst op Palmpasen met een mooi versierde palmpasentak terug in de kerk, Op straat zongen de kinderen met de palmpasentak vroeger:

*palm palm pasen
hei koerei
over enen zondag
krijgen wij een ei
één ei is geen ei
twee ei is een half ei
drie ei is een paasei*

De versierde paasstok of palmpasentak staat symbool voor de intocht in Jeruzalem. Hij heeft de vorm van een kruis omdat Jezus daaraan stierf. Bovenop zit een gebakken broodje in de vorm van een haan, het broodhaantje, symbool voor het breken en delen van brood bij het laatste avondmaal en de haan die kraaide bij de verloochening van Christus door Petrus. Aan de stok hangen versieringen zoals mandarijntjes, eitjes, snoep, slingers en noten.

▣ *Palmtakken*

Op Palmzondag wordt de blijde intocht van Jezus op een jonge ezels in Jeruzalem gevierd. Het volk riep juichend *Hosanna* toen Christus de stad binnen kwam. Ook spreidden ze hun mantels uit op de weg en haalden ze jonge palmtakken van de bomen om er mee te zwaaien en op de weg te leggen. Palmtakken hoorden in die tijd bij overwinnaars. Aansluitend bij het geloof van Grieken en Romeinen, dat bepaalde takken de kracht bezitten om boze geesten af te weren, gaf het volk ten tijde van Jezus ook een magische betekenis aan palmtakken. Vanouds her worden de palmtakken in de kerk gezegend maar in onze gewesten zijn deze, vanwege het klimaat, vervangen door buxustakjes.

▣ *Zegen*

Teruggekomen uit de kerk staken de gelovigen de gezegende takjes achter het kruisbeeld en/of wijwaterbakjes. Als het onweerde ging iemand, meestal de vrouw des huizes, in het huis rond en sprenkelde wijwater met het palmtakje, terwijl ze bad tot de Heilige Donatus, de beschermheilige bij donder en bliksem.

Soms maakte men een palmtakje vast op de wieg van een nieuw kindje, als symbool van leven, hoop en overwinning. Boeren staken bij thuiskomst soms gewijde palmtakjes op de hoeken van hun akkers om zo de zegen van God te vragen over het gewas.

Eén takje werd goed bewaard bij het 'bedieningsstel': een staand crucifix met twee kandelaars en gewijde waskaarsen. Met een mooi wit kleedje, een bakje voor de watten, een wijwaterbakje en het palmtakje werd het bewaard voor het Heilige Oliesel. De zieke werd dan

'bediend' waarbij hij of zij het laatste van de sacramenten ontving.

roodkoperen wijwaterbakje 20 x 15 cm

De bezoeker, die kwam bidden voor het zielenheil van de overledene, maakte met het palmtakje en het wijwater een kruisteken over het dode lichaam. In de kerk overgebleven takjes werden gedroogd en bewaard tot carnaval het jaar daarna, ze werden dan verbrand tot as. De as, gezeefd tot grijze stof en vochtig gemaakt, wordt bij de aswijding weer gezegend. Hiermee wordt het askruisje uitgedeeld op Aswoensdag. Maar zo ver is het gelukkig nog niet en voor nu wensen wij u van harte een gezegend Pasen....

Anne-MarieCornelissen

EXPOSITIE: SPIEGELBEELDEN

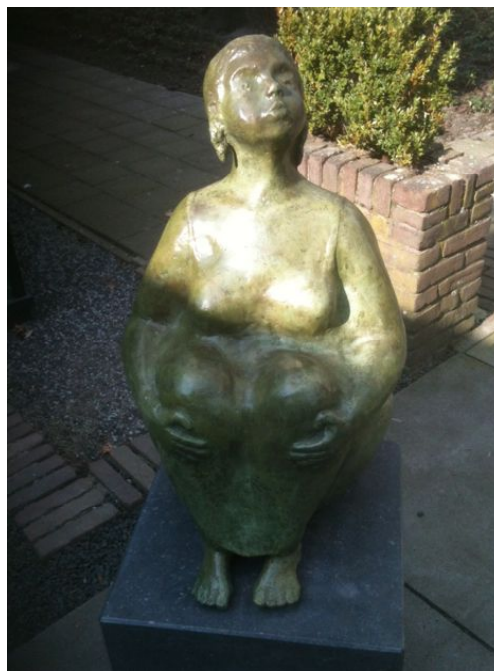
Op zondag 18 maart is de beeldtentoonstelling "Spiegelbeelden" in de tuin van het Jan Heestershuis geopend door burgemeester Jetty Eugster. Er zijn 17 beelden te zien van evenzovele kunstenaars, die ook de openbare ruimte van Schijndel, sinds kort of reeds jaren, met een beeld verfraaien. Deze 17 beelden vormen inderdaad een afspiegeling van hun werk, dat door heel het dorp verspreid aanwezig is, en bieden daarmee een extra kijk op hun visie en manier van kunst maken in de ruimte.

Het is momenteel een lust om door de Heesterstuin te kuieren. Als het al niet de lente is met zijn uitbottende groene planten en bomen, die u na de lange winter daar zullen verrukken, is het in ieder geval deze nieuwe collectie beelden die uw ogen zullen strelen. Een diverse verzameling beelden, die, ook al ziet u ze voor de eerste keer, iets van herkenning bij u zullen oproepen. Dat is niet verwonderlijk want u kent de kunstenaars al veel langer van de beeldenroute in Schijndel.

Ik noem slechts enkele beelden in de tuin, die wat mij betreft tot de mooiste behoren. Zo is Guus Hellegers, de beeldhouwer die zijn beelden als een reliëf construeert en

die u kent van zijn “Olympia” bij zwembad De Molen Hey, vertegenwoordigd met het prachtige beeld ‘Ontluikend’. Marja van Riel, bekend van het zwierige beeld “Dans” nabij sportpark Zuideinderpark, beschrijft, zoals ze zelf zegt, de ruimte met het sierlijke beeld ‘Vogelvlucht’. Frank Letterie, bekend van zijn ‘Mallejan’ bij het begin van de Mgr. Bekkerstraat en de ‘Schaapscheerder’, midden in Wijbosch, draagt aan het niveau van de expositie bij met zijn ‘Galopperende ruiters’. Charles Vergouwen, die het prachtige fonteinbeeld ‘Genesis’ op de markt in 1991 maakte, heeft achter in de tuin zeven identieke bronzen koppen staan met verschillende door hem zelf gebruikte hoofddeksels. ‘Kleren maken de man’, zei de kunstenaar bij de opening er zelf van. Zo kunt u nog van 13 andere kunstwerken genieten, gemaakt door Jits Bakker, Tom Waakop Reijers, Wim Klabbers, de Vlaming Niko van Stichel en vele anderen. Bezichtiging van deze expositie in de beeldentuin van het museum kan een mooie start of afsluiting zijn van een wandeling of fietstocht langs de beeldenroute in Schijndel. Alle 101 beelden op deze route zijn afgebeeld in het nieuwe boek ‘Beeldspraak’, dat tijdens de opening werd gepresenteerd door Jo Santegoeds, die de beelden fotografeerde en van een korte toelichting heeft voorzien.

Jan Geerts

Ton Waakop Reijers: De zonnebadster

AGENDA & WETENSWAARDIGHEDEN

Museum Jan Heestershuis 073 - 54 92276

Pompstraat 17, 54 81 BL Schijndel

openingstijden: dinsdag t/m zondag 13.00 uur-17.00 uur.

- ❖ **12 februari t/m 6 mei:** tentoonstelling Dorus van Oorschoot en Jan Heesters: ‘Thuis bij de kunstenaar’
- ❖ **18 maart tot en met 10 juni:** in de beeldentuin ‘Spiegelbeelden’.
- ❖ Op 5 maart verzorgde Krzysztof Dobrowolski (1979 Lodz, Polen) een lezing met als titel iconografie in de beeldende kunst. Zoals op de foto te zien betrof de spreker het ‘kerkvolk’ in zijn boeiende betoog.

5 maart 2012 in een bomvol Architectenkerkje

- ❖ Voor mensen die na de feestdagen nog een leeg wijnkistje hebben, staan hieronder de afmeting van het invleggat om er een nestkastje van te maken:

28 mm – pimpelmees
 30 mm - kuifmees
 32 mm - koolmees
 35 mm - huismus
 40 mm - ringmus
 32 mm - boomklever
 45 mm - spreeuw
 32 mm - bonte vliegenvanger
 50 mm - grote bonte specht

PS: Over het algemeen zijn mezen niet kieskeurig maar de grote bonte specht houdt van een Grand Cru kist!

- ❖ **14 mei reserveren** voor de volgende lezing in het kerkje; u krijgt hiervoor, zoals altijd, nog een uitnodiging.
- ❖ *Met dank aan onze sponsors:*
 - Schijndels Weekblad
 - Restauratie-atelier Jos van Extel
 - Foto Keetels
 - Walter Vergeer, pianostemmer in Zijtaart, 06 53947706